

A Pécsi Ítéltábla a Dr. Mester CsabaÜgyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Mester Csabaügyvéd fél címe 2) által képviselt **I.rendű felperes neve** (címe) I. rendű és **dr. II.rendű felperes neve** (címe) II. rendű felperesnek - a Hári Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Hári Tiborügyvéd) által képviselt **I.rendű alperes neve** (címe) I. rendű és **II.rendű alperes neve** (II.rendű alperes címe) II. rendű alperes ellen személyhez fűződő jog megsértésének megállapítása és egyéb iránt indított perében a Zalaegerszegi Törvényszék 2013. május 27. napján kelt, 6.P.21.293/2011/55. számú ítélete ellen a II. rendű alperes által 59. és a felperesek által 60. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az I. és II. rendű felperest, hogy fizessenek meg 15 napon belül az I. rendű alperesnek 79.375 - 79.375 (hetvenkilencezer-háromszázhetvenöt - hetvenkilencezer-háromszázhetvenöt) forint, míg a II. rendű alperesnek 60.325 - 60.325 (hatvanezer-háromszázhuszonöt - hatvanezer-háromszázhuszonöt) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Kötelezi az I. és II. rendű felperest, hogy fizessenek meg 400.000 - 400.000 (négysszázezer - négysszázezer) forint, valamint kötelezi a II. rendű alperest, hogy fizessen meg 48.000 (negyvennyolcezer) forint feljegyzett fellebbezési illetéket a Magyar Állam javára, az illetékes állami adóhatóság felhívására, az ott írt időben és módon.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletében kifejtette, hogy a **N, E** tér 0. szám alatti ingatlan a II. rendű alperes cég tulajdonát képezi, akit az I. rendű alperes képvisel. A **Sz Kft.** és a II. rendű alperes 2008. november 26. napján a II. rendű felperes ügyvezetése mellett létrehozta az I. rendű felperes céget. Az I. rendű felperes gazdasági társaság a **N, E** tér 8. szám alatti ingatlanban egészségcentrumot működtetett oly módon, hogy az ingatlan használatára a II. rendű alperes tulajdonossal bérleti szerződést kötött. Az egészségcentrumban gyógyszertár üzemel, és szakorvosok magánrendelést folytatnak.

A nézeteltérések miatt a II. rendű alperes 2010. július 5-én eladta az I. rendű felperes társaságban lévő üzletrészét a II. rendű felperesnek, aki egyúttal vállalta, hogy az I. rendű felperest terhelő, 2009. szeptember 1. napjától 2010. június 30. napjáig esedékes, 2.800.000 forint összegű felgyülemlett bérleti és közüzemi díjtartozást megfizeti. Erre az esetre a II. rendű alperes eltekintett volna a bérleti szerződés szerinti 960.000 forint összegű kötbérigény érvényesítésétől. Megállapodtak továbbá abban, hogy az I. rendű felperes és a II. rendű alperes között létrejött bérleti szerződést változatlan tartalommal fenntartják.

Ugyanezen a napon a felperesek, a **Sz Kft.** és a II. rendű felperes édesanyja, **B.F** egy másik megállapodást is kötöttek, miszerint a **Sz Kft.** az I. rendű felperes gazdasági társaságban meglévő üzletrészét eladta a II. rendű felperesnek, és a II. rendű alperessel szemben fennálló 33.000.000 forint összegű követelését a II. rendű felperes javára engedményezte. Az üzletrész-átruházási szerződés alapján a II. rendű alperes 2010. augusztus 15. napján egy 5.871.708 forint végösszegű számlát állított ki az I. rendű felperes felé, amely már magában foglalta a 2.800.000 forint hátralékos bérleti és közüzemi díjat, valamint a 2010. augusztusi bérleti díjat. Az I. rendű felperes ez utóbbi számlát két részletben egyenlítette ki: 5.000.000 forintot a számla kiállítása előtt, míg további 871.708 forintot mintegy 2 héttel később utalt át.

Az I. rendű alperes által képviselt II. rendű alperes a szintén az I. rendű alperes által képviselt I. rendű alperes Építőipari Kft.-vel szerződést kötött 2010. november 1. napján arra vonatkozóan, hogy a II. rendű alperes a I. rendű alperes Kft.-re engedményezi a **N, E** tér 8. szám alatti ingatlan használatára kötött bérleti szerződésben meghatározott közüzemi költségek és bérleti díjak számlázását a II. rendű alperes ellen indult végrehajtási eljárás végleges lezárásig, egyúttal a II. rendű alperes „működését átadta” a I. rendű alperes Kft.-nek. Ezek alapján 2010. november 16-án, majd 2010. december 15-én az esedékes bérleti díjról és közüzemi díjról szóló számlát a I. rendű alperes Építőipari Kft. állította ki, azokat az I. rendű felperes 2011. év januárjában kapta meg.

Mindeközben, 2010. december 3-án a II. rendű alperes a rendes felmondási jogát gyakorolva írásban felmondta a bérleti szerződést, 6 hónapos határidővel, és ezt 2010. december 8-án közölte az I. rendű felperessel. 2010. január 10-én ennek ellenére a II. rendű alperes arról tájékoztatta az I. rendű felperest írásban, hogy amennyiben a bérbeadó személyében bekövetkezett jogutódlás alapján kibocsátott számlákat a I. rendű alperes Építőipari Kft. felé kiegyenlíti, úgy a felmondást visszavonja.

Mindezek után az I. rendű felperes 2011. január 26-án, 2011. január 31-én és 2011. február 16-án 3 x 1.200.000 forint összegben fizetett bérleti és közüzemi díjtartozást a I. rendű alperes Építőipari Kft.-nek. A felmondást azonban a II. rendű alperes nem vonta vissza. A bérleti szerződés felmondásának tényét a II. rendű felperes az általa képviselt I. rendű felperes gazdasági társasággal szerződéses jogviszonyban álló, az egészségcentrumban rendelőket üzemeltető orvosokkal és alkalmazottakkal

nem közölte. Sőt, volt olyan orvos, akivel a felmondást követően kötött bérleti, illetve munkaszerződést.

Az I. rendű alperes a II. rendű alperes képviselőjében 2011. április 20. napján az alábbi e-mailt küldte a **Sz Kft.** képviselőinek:

„Tisztelt Doktor Nők, Doktor Urak, Munkatársak!

Néhány kollégájuk megkeresett azzal az igénnyel, hogy tájékoztatást szeretne kapni a **K Kft.** további működésével kapcsolatban. Nem tudtam, hogy az ügyvezetőtől nem kaptak eddig tájékoztatást, hiszen gyakorlatilag jogilag vele állnak kapcsolatban. Cégünk nevében 2010. december elején a vele kötött bérleti szerződést a felhalmozott jelentős bérleti díj és közmű tartozások miatt felmondtam. Jogszerűen ezt megtehettem volna azonnali hatállyal is, hiszen díj nemfizetés esetén erre szerződés szerint jogom lett volna. Tekintettel azonban a vétlen, ott tevékenységet végző vállalkozásokra, 6 hónapos felmondási időt határoztam meg. A fentiek miatt úgy gondolom, az ügyvezetőnek lett volna elég ideje és alkalma arra, hogy ezt a tény-körülményt „bérelőivel” közölje, tudomásukra hozza. A fentiek miatt úgy gondolom, jogos igény legalább tölem tájékoztatást kérni a továbbiakat illetően, amit jelen levelemmel kívánok részben megtenni, azzal, hogy amennyiben igénylik, szívesen állok személyesen is rendelkezésükre, további kérdések megválaszolása, vagy egyéb tájékoztatás miatt. Röviden az előzményekről:

A **Sz Kft.** három tulajdonosa korábban megkeresett azzal, hogy az ingatlan földszintjét bocsássam rendelkezésükre patika létesítése céljából. Létrejött közöttünk a bérleti szerződés, melynek során megvalósult a patika kialakítása. Körülbelül egy év elteltével ezen tulajdonosok ismét megkerestek, és előadták azt az elképzelésüket, hogy lenne létjogosultsága eben az ingatlanban egy egynapos sebészeti beavatkozások végzésére alkalmas, valamint járó beteg ellátás folytatására alkalmas egészségügyi centrum működésének, melynek működtetését természetesen vállalják, de annak kialakítására anyagi lehetőségük nincs. Ez EU ez irányú szabályozása, valamint külföldi példák alapján úgy döntöttem, hogy felvállalom ezen ingatlan fejlesztés költségeit, és kialakítom a törvényi előírásoknak megfelelő egészségügyi centrumot, mely mint láthatják meg is történt. Az üzemeltetést vállaló Dr. II.rendű felperes lett ügyvezetőként megbízva ezen feladatok ellátásával. Rövid időn belül azonban a **Sz Kft.** tulajdonosai között nézeteltérés alakult ki, mely oda vezetett, hogy a Kft.-ből kifizették 1/3-od tulajdont birtokló Dr. **B.E-t.** Ezzel egyidejűleg lemondtak a **K Kft.**-ben lévő üzletrészükről Dr. II.rendű felperes javára. Cégünk a **T Kft.** az 50%-os tulajdoni hányadát ugyancsak térítés nélkül átadta Dr. **B.Enek** azzal, hogy az addig felhalmozott tartozásait kiegyenlíti. Sajnos ez nem történt meg, így nem volt más lehetőségünk, mint felmondani a bérleti szerződést. A **K Kft.** egy gyakorlatilag vagyonnal nem rendelkező cég. A hat hónapos felmondási idő június első napjaiban lejár, tehát attól kezdődően további bérleti jogviszonnyal nem rendelkezik, ebből tehát levonhatják mindazt a következtetést, ami az Önök eddigi tevékenységét érinti. /cégünk nem ismeri a **K** és Önök között létrejött megállapodást, ami nyilvánvalóan ezzel egyidejűleg jogilag megszűnik./

Természetesen alapvető érdekünk, hogy egy jelentős értékű beruházás továbbra is működjön. A **Sz Kft.** megmaradt tulajdonosaival változatlanul felhőtlen a

kapcsolatunk, de Dr. **B.Evel** a későbbiek során nem kívánunk semmilyen formában együttműködni, hiszen eddig sem a szóbeli, sem az írásbeli ígéreteit nem tartotta be.

Örömünkre szolgálna, ha a jelenleg ott tevékenykedő orvos vállalkozások a továbbiakban is ebben az ingatlanban végeznék tevékenységüket. Ennek megvalósítása érdekében előrehaladott kezdeményezéseink vannak. Amennyiben ezen elképzeléseinkkel azonosulni tudnak, és további megbeszélést-egyeztetést látnak szükségesnek, úgy az érdeklődőkkel akár csoportosan, akár külön-külön visszajelzés alapján felvesszük a kapcsolatot, és bízunk abban, hogy a váltás nem okoz a névváltozáson kívül különösebb akadályt a tevékenység továbbfolytatása terén.

Természetesen akik úgy döntenek, hogy a továbbiakban is ezen a helyen kívánnak vállalkozásukkal gyógyító tevékenységet végezni, és szakmabeliként megvalósítható és jobbító ötletekkel, megoldásokkal tudnak és kívánnak előállni, úgy azt szakmán kívüliként örömmel fogadjuk, és mint látható a jelen beruházás megvalósításából is, annak létrehozásában erőnkhez mérten további segítséget is tudunk nyújtani.

Szíves türelmüket megköszönve:

Üdvözzel.
I.rendű alperes
ügyvezető"

A **Sz Kft.** a levelet kinyomtatta, és az egészségcentrumban praktizáló orvosoknak átadta. 2011. május hónapban az I. rendű alperes a II. rendű alperes képviselőjében részt vett egy megbeszélésen, ahol személyesen tájékoztatta az ott megjelent orvosokat és munkavállalókat az I. rendű felperessel kötött bérleti szerződés felmondásáról, valamint az egészségcentrum további üzemeltetéséről.

Ezt követően, 2011. május 25-én az I. rendű felperes írásban közölte a I.rendű alperes Építőipari Kft.-vel, hogy jogviszonyban nem áll vele, ezért a továbbiakban az általa kiállított számlákat nem egyenlíti ki. Felhívta egyúttal a korábbi számlák alapján kifizetett összegek visszatérítésére.

Az I. rendű felperes gazdasági társaság tevékenységét a későbbiekben már nem végezte, vagyonát elveszítette, és az addig működése során felhalmozott veszteségeket is tulajdonosi kölcsönből finanszírozta.

A I.rendű alperes Építőipari Kft. a **K Egészségcentrum Kft.** I. rendű felperes ellen bérleti díj és közüzemi díjtartozás megfizetése iránt indított pert a Z Törvényszék előtt, amely per 4.G.40.180/2011. szám alatt volt folyamatban.

A felperesek módosított keresetükben annak megállapítását kérték a bíróságtól, hogy az alperesek a fenti levélben írtakkal megsértették a felperesek jó hírnevét. Kérték, hogy a bíróság tiltsa el az alpereseket a további jogsértéstől, kötelezze őket a felperesek részére magánlevél útján történő elégtételadásra, mely levélben az alperesek ismerjék el a jogsértés tényét és fejezzék ki sajnálkozásukat a jogsértést

illetően. Emellett az alpereseket 5.000.000 - 5.000.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére kérték kötelezni az I. és II. rendű felperes részére külön - külön, valamint ennek 2011. június 1. napjától számított törvényes mértékű késedelmi kamatát is igényelték.

Állították a felperesek, hogy az I. rendű alperes a levélben, amely kb. 15 orvoshoz jutott el, valótlanul állította, hogy: „Cégünk nevében 2010. december elején a vele kötött bérleti szerződést a felhalmozott jelentős bérleti díj és közműtartozások miatt felmondtam... Cégünk a T Kft. az 50%-os tulajdoni hányadát ugyancsak térítés nélkül átadta Dr. **B.Enek** azzal, hogy az addig felhalmozott tartozásait kiegyenlíti. Sajnos ez nem történt meg, így nem volt más lehetőségünk, mint felmondani a bérleti szerződést... A K Kft. egy gyakorlatilag vagyonnal nem rendelkező cég... Dr. **B.Evel** a későbbiek során nem kívánunk semmilyen formában együttműködni, hiszen eddig sem a szóbeli, sem az írásbeli ígéreteit nem tartotta be”.

Ezzel összefüggésben állították a felperesek, hogy az I. rendű felperes nem halmozott fel jelentős bérleti díj- és közműtartozást, fizetési kötelezettségeit teljesítette a II. rendű alperes felé. A II. rendű felperesnek sincs felhalmozott tartozása. Állították, hogy a II. rendű felperes cég többmilliós összeget kitevő vagyonnal rendelkezik. Sérelmezték azt a kijelentést, hogy a II. rendű felperes nem tartotta be sem szóbeli, sem írásbeli ígéreteit. Állították, hogy az I. rendű alperes a levelet nem csupán a II. rendű alperes képviselőjében, ügyvezetőként írta, hanem saját nevében is, és arról személyesen tájékoztatta a címzetteket a 2011. májusban megtartott megbeszélésen. Az alperesek fenti magatartásukkal egy jól működő vállalkozást lehetetlenítettek el, és a II. rendű felperes rossz hírét keltették orvoskollégái körében, ezzel tönkretették életét, emiatt családjával együtt Norvégiába kellett költöznie.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték.

Az I. rendű alperes állította, hogy a II. rendű alperes cég képviselőjeként járt el, mind a levél megírásakor, mind a szóbeli tájékoztatás alkalmával.

Arra hivatkozott, hogy a levelet a **Sz** patika tulajdonosainak címezte, nem az orvosoknak.

Mindemellett állították, hogy a levél valós tényállításokat tartalmaz, így a felperesek jó hírneve nem sérülhetett, a kártérítés összegét és jogalapját is vitatták.

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy a II. rendű alperes a 2011. április 20. napján elektronikus úton továbbított levelében szereplő azon valótlan tényállítással, hogy „cégünk nevében 2010. december elején a vele kötött bérleti szerződést a felhalmozott jelentős bérleti díj és közmű tartozások miatt felmondtam”, az I. rendű felperes jóhírnevét megsértette, míg azzal a valótlan tényállítással, hogy Dr. II.rendű felperesa T ... Kft. 50%-os tulajdoni hányadának térítés nélküli átadásakor vállalt azt a kötelezettségét, hogy a felhalmozott tartozásait kiegyenlíti, nem teljesítette, a II. rendű felperes jóhírnevét megsértette.

Ezért a II. rendű alperest a további jogsértéstől eltiltotta.

Kötelezte a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül a fenti jogsértés megtörténtét elismerő és amiatti sajnálkozását kifejező levelet küldjön a felpereseknek.

Kötelezte a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felpereseknek személyenként 300.000 forintot és annak 2011. június 1. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal egyező mértékű késedelmi kamatát.

Ezt meghaladóan a felperesek keresetét elutasította.

Kötelezte a felpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg az I. rendű alperesnek 353.315 forint perköltséget, míg a II. rendű alperesnek 219.965 forint perköltséget. Kötelezte a felpereseket, hogy külön adóhatósági felhívásra egyetemlegesen fizessenek meg a Magyar Államnak 564.000 forint feljegyzett kereseti illetéket, míg kötelezte a II. rendű alperest, hogy külön felhívásra fizessen meg a Magyar Államnak 36.000 forint feljegyzett kereseti illetéket.

Az elsőfokú bíróság osztotta az I. rendű alperes álláspontját, miszerint ő nem magánszemélyként, hanem mindvégig a II. rendű alperes képviseletében járt el, így a részéről a felperesekkel szemben semmilyen magatartást értékelni nem lehetett. Ezért az I. rendű alperessel szemben előterjesztett keresetet elutasította.

A II. rendű alperes vonatkozásában az elsőfokú bíróság az ítéletét a Ptk.75.§-ára, 78.§-ára, 84.§-ának (1) bekezdésére, 339.§-ának (1) bekezdésére, 355.§-ának (1) és (4) bekezdésére alapította. Úgy ítélte meg, hogy a felperesek keresetében írt tényállítások közül sértő az az állítás, hogy az I. rendű felperes bérleti díj és közműtartozásokat halmozott fel, illetőleg a II. rendű alperes a tartozásait nem egyenlítette ki.

A valóság bizonyítása körében a törvényszék igazságügyi könyvszakértői bizonyítást rendelt el. H.L. könyvszakértő véleménye alapján megállapította, hogy a bérleti szerződés felmondásakor az I. rendű felperesnek bérleti díjtartozása nem állt fenn. Azt is megállapította, hogy a cég 2011. évi mérleg szerinti eredménye negatív volt, a társaság a vagyonát elveszítette. A Z Törvényszék előtt 4.G.40.180/2011. szám alatt folyamatban volt per 4. számú tárgyalási jegyzőkönyve alapján megállapította, hogy a II. rendű felperes 2010. augusztus 15. napjáig megfizette a 2.800.000 forint bérleti díj és közüzemi díjhátralékot. Ezért valótlannul állította a levél azt, hogy ez nem történt meg.

A II. rendű felperesre vonatkozó sérelmezett tényállításról pedig azt állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az nem tényállítás, hanem véleménynyilvánítás, így arra a valóság bizonyítása nem rendelhető el.

A nem vagyoni kártérítés összegével kapcsolatban a törvényszék köztudomású tényként értékelte, hogy a II. rendű alperes által megvalósított jóhírnévsértés alkalmas arra, hogy az I. rendű felperest a vele szerződéses jogviszonyban álló vállalkozások, míg a II. rendű felperest orvoskollégái előtt rossz színben tüntesse fel, és az üzleti, szakmai együttműködésükhöz szükséges bizalmi viszonyt gyengítse. Arra azonban nem talált a perben bizonyítékot az elsőfokú bíróság, hogy a II. rendű felperes orvosi karrierjének kettétörését, erkölcsi tönkretételét - ha ez bekövetkezett - a II. rendű alperes levele okozta volna. Figyelemmel volt arra a tényre is, hogy a bérleti szerződés felmondása jogszerű volt, amely odavezetett,

hogy az I. rendű felperes az alaptevékenységét később már nem folytatta. A II. rendű felperes pedig maga is kifogásolható módon járt el, amikor a bérleti szerződés felmondásáról nem tájékoztatta az egészségcentrumban praktizáló orvosokat, sőt újabb szerződéseket is kötött a felmondás után. Mindezen körülményeket mérlegelve, a jogsértés súlyához viszonyítva csekélyebb összegű, személyenként 300.000 forint nem vagyoni kártérítés megállapítását látta indokoltnak.

Az elsőfokú ítélet ellen az I. és II. rendű felperes, valamint a II. rendű alperes is fellebbezett.

Az I. és II. rendű felperes az ítéletnek a kereseti kérelem szerinti megváltoztatását kérte teljes körű helyt adással.

Az I. rendű alperes kötelezését magánszemélyként arra hivatkozva kérték, hogy I. rendű alperes a levelet annak ellenére, hogy ügyvezetőként írta alá és a cég fejlécével ellátva továbbította, nem jegyezte ellen cégszerűen, így a nyilatkozat tartalmáért ő, mint magánszemély is felelős.

Hivatkoztak továbbá arra, hogy a felperesek és az I. rendű alperes, illetve az általa vezetett másik cég (I. rendű alperes Kft.) között több jogvita is folyamatban van, így az I. rendű alperes személyes érintettsége miatt többlettényállási elem merült fel a jelen perben, személyes felelőssége ezért is megállapítható.

Bizonyítékot láttak az I. rendű alperes felelősségére abban is, hogy I. rendű alperes személyesen hívta össze azt a gyűlést, ahol személyesen tette meg a kereseti kérelemben kifogásolt, jogsértő tartalmú közléseket.

Állították továbbá, hogy a levélnek az a része, hogy a II. rendű felperes az addig felhalmozott tartozásait nem egyenlítette ki és ezért mondta fel a II. rendű alperes a bérleti szerződést, a felmondás körülményeire valótlán tartalmú állítás - a teljes szövegösszefüggés tükrében.

Emellett arra is hivatkoztak, hogy nem értékelte teljes körűen az elsőfokú bíróság a beszerzett szakvéleményt, abból csak egyes részeket ragadott ki. Jelentőséget tulajdonítottak ugyanis a felperesek annak a szakvéleményben írt megállapításnak, hogy a társaság 2011. évi mérleg szerinti eredménye azért volt negatív és a vagyonszerzésnek az volt a valódi oka, hogy az I. rendű alperes felróható magatartásával közrehatott, valamint a könyvelés téves volt. Könyveléstechnikai hiba miatt minősült csak a cég vagyontalannak, a valóságban mégsem volt az, hiszen a könyveléstechnikai hiba akár önrevízió keretében orvosolható, illetőleg a cégnek több 10.000.000 forint értékű ingóságai vannak.

A felperesek véleménye szerint az elsőfokú bíróság tévedett, amikor megengedhető véleménynyilvánításnak minősítette azt az állítást, hogy a II. rendű felperes sem szóbeli, sem írásbeli ígéreteit nem tartotta be. A II. rendű felperes megítélése szerint ez az állítás tényközlés, mert valójában arra utal, hogy a II. rendű felperes folyamatosan hazudik, és ez a tényállítás sértő.

Mindezek okán a felperesek meggyőződése szerint a megítélt kártérítési összeg olyan alacsony, amely nem alkalmas a felpereseket ért hátrányok kompenzálására, és a bírói gyakorlattal is ellentétes.

A II. rendű alperes fellebbezése arra irányult, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet változtassa meg, és a teljes keresetet utasítja el, azt mind jogalapjában, mind összecszerűségében alaptalannak tartotta.

A II. rendű alperes fellebbezésében arra hivatkozott, hogy az emailt tájékoztató jelleggel küldte meg a **Sz** patika tulajdonosainak, nem kézbesítette senki részére.

Azzal érvelt emellett, hogy a levélben írtak megfeleltek a valóságnak, hiszen az I. rendű felperes jelentős bérleti és közműdíj hátralékokat halmozott fel, mind a **Sz** Kft., mind a II. rendű alperes neve felé. A II. rendű alperes neve valóban 6 hónapi rendes felmondási jogával élt, ez azonban nem mond ellent annak, hogy a valódi ok a bérleti díj hátralék volt.

Állította továbbá, hogy a felperesek a nem vagyoni kár bekövetkezésének tényét, mértékét és az okozati összefüggést sem bizonyították.

Felhívta a figyelmet arra, hogy az I. rendű felperesnek a II. rendű alperes, illetőleg a I. rendű alperes Kft. felé fennálló jelentős bérleti díj és közműtartozása tárgyában jelenleg is folyamatban van a polgári peres eljárás. A Z Törvényszék ugyan a G.40.186/2011. számú perében a I. rendű alperes Kft. felperes keresetét elutasította a K Egészségcentrum Kft.-vel szembeni bérleti díj és közüzemi díj tartozás érvényesítésére vonatkozóan, de nem azért, mert a tartozás nem áll fenn, hanem azért, mert a II. rendű alperes, mint engedményező és a I. rendű alperes Kft. mint engedményes közötti engedményezési szerződést érvénytelennek minősítette. Ez a per jelenleg másodfokon a Pécsi Ítéltábla előtt van folyamatban Gf.IV.30.196/2013. ügyszám alatt. Amennyiben a másodfokú bíróság helybenhagyja a Z Törvényszék elsőfokú ítéletét, úgy a II. rendű alperes fog igényt érvényesíteni ugyanezen tárgyban a K Egészségcentrum Kft.-vel szemben. Ha megváltoztatja az elsőfokú ítéletet, érdemben dönt, úgy mindenképpen kiderül, hogy a K Egészségcentrum Kft.-nek a II. rendű alperes, mint engedményező felé tartozása állt fenn, amelyet az engedményezés folytán a I. rendű alperes Kft. érvényesített. Előadta, hogy a Z Törvényszék G.40.186/2011/4. számú jegyzőkönyvében valóban I. rendű alperes , a I. rendű alperes Kft. nevében eljár törvényes képviselőként úgy nyilatkozott, hogy részben eláll a kereseti követelésétől a K Egészségcentrum Kft.-vel szemben, azonban az egyrészt téves nyilatkozat volt, másrészt csak a követelés egy részére vonatkozott, a teljes közműdíj tartozásra és a bérhátralék másik részére nem. Állította, hogy a II. rendű alperes vagy a I. rendű alperes Kft. követelése a K Egészségcentrum Kft.-vel szemben jelenleg csaknem 8.000.000 forint.

Megjegyezte azt is, hogy a II. rendű alperes felszámolási eljárást is kezdeményezett az I. rendű felperessel szemben, azonban azt - a Pécsi Ítéltábla Fpkf.IV.30.425/2012/2. számú helybenhagyó jogerős végzésével - elutasította a bíróság.

Továbbra is kérte a jelen per felfüggesztését a Z Törvényszék előtt G.40.186/2011. számon indult per jogerős befejezéséig, amelynek eredményeképpen kiderülhet, hogy az I. rendű felperesnek valóban volt bérleti díj és közműdíj tartozása.

Előadta azt is, hogy a Ptk.4.§-a szerint a személyiségi jogok is csak a rendeltetésszerű joggyakorlás elvének betartása mellett érvényesülhetnek, és e követelménynek a felperesek nem tettek eleget.

Hivatkozott arra is, hogy a II. rendű alperes a **Sz** Kft.-nek küldte meg a levelet, amely cég ügyvezetői tudtak a peres felek közötti elszámolási vitáról. Ismerték a

2.800.000 forint összegű bérhátralékát, az ezen felüli közműdíj hátralékát és a II. rendű felperes tartozáselismerő nyilatkozatát. Így a II. rendű alperes nem illetéktelennek küldte ki a felek üzleti viszonyát érintő levelet. Álláspontja szerint a tartozásaira történő utalás a II. rendű felperes részéről saját elismerése folytán sem járhatott jóhírnevének sérelmével.

Kifogásolta, hogy a szakértő a szakvéleményének elkészítéséhez kizárólag az I. rendű felperes könyvelését nézte át, a II. rendű alperestől könyvelési anyagot nem kért, pedig véleménye szerint a felek számviteli, pénzügyi kapcsolatait a könyvelési anyagok egybevetésével lehetett volna feltárni. A szakvéleményt ezért aggályosnak tartotta.

Sérelmezte, hogy az I. rendű felperes által eszközölt 5.000.000 forint megfizetése nem jelentette a közműdíj tartozások megfizetését. Nem tartalmazta a számla azt sem, hogy az pontosan mit takar. Bár azt elismerte, hogy 5.000.000 forintot az I. rendű felperes személyesen átadott az I. rendű alperesnek a lakásán.

Állította, hogy általánosságban nem lehet a jóhírnév sérelmére hivatkozni, pontosan meg kellett volna jelölni a felpereseknek, hogy melyik tényállítás melyik felperest sérti, miért és hogyan.

Hivatkozott arra, hogy a nyilvánosság szűkebb körére figyelemmel, az adott kontextusban hátrányt nem okozott a levél egyik felperesre nézve sem. A nem vagyoni kár bekövetkeztét pedig a felperesek egyáltalán nem is bizonyították.

Mind az I. és II. rendű a felperes, mind a II. rendű alperes fellebbezése alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényeket helyesen állapította meg, a megállapított tényekből helyes jogi indokok alapján, helytálló következtetést vont le, és érdemi döntése is megalapozott. Ezért a másodfokú bíróság helybenhagyta az elsőfokú ítéletet a Pp.253.§-ának (2) bekezdése alapján.

A másodfokú bíróság a felperesek fellebbezésével összefüggésben az alábbiakat emeli ki:

Nem találta alaposnak az ítélet táblája a felperesek azon érvelését, hogy az I. rendű alperes, I. rendű alperes saját személyében is megvalósította volna a jóhírnévsértő magatartást. Az I. rendű alperes kétség kívül a II. rendű alperes képviselőjeként, a II. rendű alperes működési körében járt el, amikor ügyvezetőként írta alá a jogsértő tartalmakat is tartalmazó tájékoztató levelet. E körben nincs jelentősége annak, hogy az I. rendű alperesnek a II. rendű felperessel milyen egyéb személyes konfliktusa van, vagy volt. A cégszerű aláírás hiánya nem zárja ki azt, hogy az I. rendű alperes a II. rendű alperes képviselőjeként járt el. Az egészségcentrumnak otthont adó, N, E tér 8. szám alatti ingatlan nem vitásan a II. rendű alperes tulajdona. A II. rendű alperes, mint tulajdonos tájékoztatta a bérlőket emailben, illetőleg a vele ugyan közvetlen kapcsolatban nem álló bérlőket, orvosokat írásban, majd 2011. májusban szóban is.

A rendelkezésre álló iratokból nem volt megállapítható, hogy pontosan mi hangzott el a személyes megbeszélésen. Az elsőfokú eljárás során kihallgatott tanúk egy

része úgy nyilatkozott, hogy I.rendű alperes beszélt a felperes cég tartozásairól, más része pedig azt vallotta, hogy az ingatlan tulajdonosa kizárólag az egészségcentrum további működéséről beszélt. A találkozás célja azonban egyértelműen az egészségcentrum további működtetése volt. Az ügy érdemi elbírálása szempontjából tulajdonképpen annak nem is volt perdöntő jelentősége, hogy a találkozáson pontosan mi hangzott el. Ha az I. rendű alperes a II. rendű alperes cég nevében megismételte a levél tartalmát azok előtt, akik arról korábban már írásban értesültek, ezt is a II. rendű alperes képviseletében eljárva tette, magatartását mindenképpen a II. rendű alperesnek kell betudni.

Nem találta a másodfokú bíróság a felmondás körülményeire vonatkozó valótlan és sértő tartalomnak azt a II. rendű felperes által támadott nyilatkozatot, miszerint „Dr. **B.Enek** azzal, hogy az addig felhalmozott tartozásait kiegyenlíti. Sajnos ez nem történt meg, így nem volt más lehetőség, mint felmondani a bérleti szerződést”. Hiszen a tulajdonos II. rendű alperes a 6 hónapos rendes felmondás jogával akkor is élhetett, ha annak indoka az volt, hogy véleménye szerint bérleti díjjal tartozik a bérlő. A „tartozásait nem egyenlítette ki” állításnak a sértő jellegét az elsőfokú bíróság már megállapította, annak összefüggésbe állítása a sértő tartalmat nem hordozó felmondással, nem eredményez többlétsérelmet.

Az ítéletálla álláspontja szerint - egyezően az elsőfokú bíróság álláspontjával - annak a per eldöntése szempontjából nem volt jelentősége, hogy a vagyonvesztés milyen okra vezethető vissza. Jelentősége a tény valós vagy valótlan voltának van. E tény valós alapját pedig az igazságügyi könyvszakértő aggálytalanul megállapította.

Nem osztotta a másodfokú bíróság a felperesek azon véleményét, hogy csupán könyveléstechnikai hiba történt, és a cégnek tulajdonképpen van/volt vagyona. A felperesek a Z Törvényszékhez 6.P.21.293/2011/49. sorszámon benyújtott iratukban azt fejtették ki, hogy mi volt a vagyonvesztés oka: egyrészt a tervezett átalakulás nem valósult meg, másrészt a tulajdonosi kölcsönök a lekötött tartalékban szerepeltek helytelenül. Úgy nyilatkoztak, hogy a kölcsön összege tőkeemelésként is bevihető lett volna a társaságba, ezáltal a társaság jegyzett tőkéje és saját tőkéje ennyivel emelkedett volna, vagy térítés nélkül át lehetett volna adni, ekként az engedményezett összeget rendkívüli bevételként kellett volna könyvelni, és a tőkeemeléshez hasonlóan a társaság vagyona emelkedett volna. Így állították, hogy a vagyonvesztés csak a számviteli törvény téves értelmezésén alapult. A beadványból kiderült azonban, a felperesek maguk is elismerték, hogy sem a tőkeemelés, sem az engedményezés nem történt meg, így ezeket figyelembe venni a tényállítás cáfolatára nem lehetett. A meg nem történt eseményeket nem értékelhette a másodfokú bíróság sem a felperesek javára. A valóság bizonyítása körében nem azt kell vizsgálni, mi lehetett volna, hanem azt, hogy mi volt. A valóság pedig az, hogy a vagyontalan I. rendű felperes aktív vagyontát nem kívánta növelni a tagja, ezért nem a tőkét emelte, hanem csak kölcsönt nyújtott a számára.

A II. rendű felperes által sérelmezett „ígéreteit nem tartotta be” kifejezést a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélettel egyezően nem tényközlésnek, hanem véleménynyilvánításnak minősítette. Nem határozta meg ugyanis a II. rendű alperes, hogy a II. rendű felperes mely konkrét ígéreteit nem tartotta be, túl általános volt így a megfogalmazás, amelyre valóságbizonyítást sem lehetett elrendelni. E véleményből az derült ki, hogy a II. rendű alperes a II. felperest megbízhatatlan személynek tartja, ez pedig nem olyan súlyosan sértő, becsmérő, lekicsinylő véleménynyilvánítás, amely a jóhírnévsértést megvalósítaná (BH2003.407., BH2001.468.)

Helyesnek találta az ítélőtábla az elsőfokú ítéletben írt nem vagyoni kártérítés összegére vonatkozó indokokat. Azokkal maradéktalanul egyetértett, azokat megismételni nem kívánja. A nem vagyoni kártérítés összegének felemelésére ezért nem látott indokot.

A II. rendű alperes fellebbezése kapcsán az ítélőtábla az alábbiakra mutat rá:

Alapítvánnyal hivatkozott a II. rendű alperes arra, hogy az emailt kizárólag tájékoztató jelleggel küldte meg a **Sz** patika tulajdonosainak, és nem ő osztotta szét az egészségcentrumban működő orvosi rendelők orvosainak, alkalmazottainak, hiszen a levél megírásának az volt a célja, hogy a patika tulajdonosai, dolgozói szétosszák azt az egészségcentrumban működő 15 orvos rendelőjében. Még ha tudtak is a **Sz** Kft. tagjai, alkalmazottai a felek, a tulajdonos és a bérlet közötti elszámolási vitáról, a tartozás alaptalan állítása megvalósítja a jóhírnévsértést.

A per eldöntése szempontjából annak volt jelentősége, hogy a felmondáskor, illetve a levél megírásakor volt-e tartozása az I. rendű felperesnek a II. rendű alperes felé. A bizonyítási teherről az első fokon eljáró Z Törvényszék a 6. sorszámú jegyzőkönyv 3. oldal utolsó bekezdésében megfelelően tájékoztatta a feleket: az alperesi érdekkörbe tartozik a felperesek által kifogásolt tényállítások valóságalapjára vonatkozó bizonyítás terhe és kötelezettsége.

A II. rendű alperes előadta, hogy a tartozás fennállta és megfizetésére kötelezés tárgyában polgári peres eljárás van folyamatban. Első fokon a Z Törvényszék G.40.186/2011/58. számú ítéletében a követelést elutasította, a Pécsi Ítélőtábla előtt pedig Gf.IV.30.196/2013. szám alatt van folyamatban az ügy, abban ítélet még nem született. Kérte az iratokat a jelen per során is értékelni, valamint a jelen per a másik per jogerős befejezéséig felfüggeszteni.

Helyesen értékelte azonban a Z Törvényszék a jelen pernek a Z Törvényszék előtt G.40.186/2011. számon folyamatban volt peres eljáráshoz való viszonyát. A jelen iratokhoz 14/F. alatt került csatolásra a Pécsi Ítélőtábla Gf.IV.30.459/2011/2. számú végzése, amellyel a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasító végzést helyben hagyta a keresetlevél hiányaira figyelemmel. E perben az I. rendű felperes a II. rendű alperes, a II. rendű felperes a I. rendű alperes Építőipari Kft., míg az alperes a K Egészségcentrum Kft. volt, a per tárgya bérleti díj, közüzemi díj és kötbér

megfizetésére való kötelezés. Az elutasítás után a felperesek keresetlevelüket szabályszerűen benyújtották, amely perben a jelen iratokhoz 15. sorszám alatt csatolt felperesi beadvány szerint 4.G.40.186/2011/4. sorszám alatt 2012. január 25. napján tárgyalást tartott a Zalaegerszegi Törvényszék. A tárgyláson megjelent I.rendű alperes, mint mindkét felperes cég ügyvezetője. Az alperes nyilatkozatára I.rendű alperes törvényes képviselő, mint az I. rendű felperes ügyvezetője úgy nyilatkozott, hogy „Elismerem azt, hogy az 5.871.708 forintot az alperes kifizette úgy, hogy kifizetett 5.000.000 forintot, illetve kifizetett 871.708 forintot... Könyvelési hibából adódhat az, hogy azt hittem, hogy az I. rendű felperesnek fennáll követelése az alperessel szemben. Ebből következően az I. rendű felperes keresetétől eláll. Viszont a I.rendű alperes Építőipari Kft. II. rendű felperes keresetét fenntartom.” (4. számú jegyzőkönyv 3. és 4. oldala). Ennek alapján a Z Törvényszék 4.G.40.186/2011/4/II. számú végzésével az I. rendű felperes keresete vonatkozásában a pert jogerősen megszüntette elállás okán. A jelenleg bérleti díj, közüzemi díj és kötbér igény tárgyában a Pécsi Ítéltábla előtt Gf.IV.30.196/2013. számon folyamatban lévő per felperese a I.rendű alperes Építőipari Kft., alperese a K Egészségcentrum Kft. Jelenleg tehát a II.rendű alperes II. rendű alperes és a K Egészségcentrum Kft. I. rendű felperes közötti elszámolási vitában nincs peres eljárás folyamatban.

Ezért helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor - a Pp.152.§-ának (2) bekezdésében írt szempontokat figyelembe véve - a jelen peres eljárást nem függesztette fel, erre a másodfokú bíróság sem látott indokot. A II. rendű alperes is csupán annyit állított fellebbezésében, hogy ha osztja a másodfokú bíróság a Z Törvényszék G.40.186/2011/58. számú ítéletében írt indokolást, miszerint a I.rendű alperes Építőipari Kft., mint engedményes és a II.rendű alperes, mint engedményező között létrejött engedményezési szerződés érvénytelen, akkor a II.rendű alperesnek lesz követelése a K Egészségcentrum Kft.-vel szemben bérleti díj, közüzemi díj és kötbér igény címén. A II. rendű alperes tehát tulajdonképpen azt állítja, hogy lehet, hogy van követelése az I. rendű felperessel szemben, de lehet, hogy nincs - azaz a határozott tényállítása ebben a körben hiányzik. A II. rendű alperes sem tett olyan kijelentést, hogy van követelése a K Egészségcentrum Kft.-vel szemben, amire vonatkozóan a valóság bizonyítása elrendelhető lenne. Határozott tényállítás hiányában pedig valóságbizonyítás nem rendelhető el.

A hivatkozott 2012. január 25. napján kelt, Z Törvényszék előtt 4.G.40.186/2011/4. sorszám alatt felvett, a jelen per II. rendű alperesének képviselőjétől származó jegyzőkönyvi nyilatkozatot a törvényszék helyesen értékelte olyképpen, hogy a II. rendű alperesnek a sérelmezett levél megírásakor nem állt fenn követelése a K Egészségcentrum Kft. I. rendű felperessel szemben. Alperes képviselője ugyanis maga állította, hogy tévedett. A fentiekből következően a kifogásolt email tartalma valótlán, nem tévesztő, hogy a levél keletkezésekor tartozása állt fenn az I. rendű felperesnek. Lehet, hogy korábban volt hátraléka, azonban a levél megírásakor nem volt, saját állítása szerint sem.

Mivel ebben a körben a tényállást az elsőfokú bíróság valójában nem H.L. igazságügyi könyvszakértő szakvéleménye alapján állapította meg, hanem a jelen per I. rendű alperesének a II. rendű alperes képviselőjeként a párhuzamosan folyó perben tett személyes nyilatkozata alapján, ezért a II. rendű alperesnek a könyvszakértői véleménnyel összefüggő kifogásait érdemben nem vizsgálta az ítélőtábla. Ugyanezen indok miatt új könyvszakértő perbevezetése is szükségtelen.

Alaptalanul hivatkozott a II. rendű alperes arra, hogy a II. rendű felperes a jelen perben keresetösségi joggal nem rendelkezik, mert őrá nem vonatkozott a kifogásolt levél. Az elsőfokú ítélet rendelkező részében is írt szövegrész ugyanis név szerint megjelölte dr. B.E-t, akit jóhírnevében sértett a II. rendű alperes.

Mindezekre figyelemmel a helyesen felhívott jogszabályok alapján helyes döntést hozott az elsőfokú bíróság.

A fellebbezések alaptalanok voltak, ezért a perköltséget a saját fellebbezése vonatkozásában mindegyik fél maga viseli a Pp.78.§-ának (1) bekezdése alapján. Az I. és II. rendű felperes személyenként 5.000.000 - 5.000.000 forint nem vagyoni kártérítést követelt az I. és II. rendű alperesektől. A II. rendű alperes vonatkozásában a fellebbezési pertárgyérték 4.700.000 forint volt, az I. rendű alperes vonatkozásában 5.000.000 forint, a feljegyzett illeték 400.000 - 400.000 forint. Pervesztességük folytán az I. és II. rendű felperesek köteles megfizetni külön - külön a Magyar Állam javára, az illetékes adóhatóság felhívására az Itv.62.§-ának (1) bekezdés f) pontja, az Itv.74.§-ának (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kmr.13.§-ának (2) bekezdése szerint. A 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§-ának (2) bekezdése, 4/A.§-a és (5) bekezdése alapján megállapított pertárgyérték szerinti 2,5%+ ÁFA ügyvédi munkadíjat a felperesek külön-külön kötelesek megfizetni az alperesek javára fele - fele arányban megosztva, bruttó 79.375 - 79.375 forint összegben.

A II. rendű alperes fellebbezésének pertárgyértéke az I. rendű felperes és II. rendű felperes vonatkozásában is 600.000 - 600.000 forint, mint meg nem határozható perérték a megállapítással szemben, az Itv.39.§-ának (3) bekezdés c) pontja szerint. 48.000 forint fellebbezési illetéket bélyegben lerótt a II. rendű alperes, a további 48.000 forint fellebbezési illetéket külön felhívásra köteles megfizetni a Magyar Állam javára a fent írt jogszabályhelyek alapján. A II. rendű alperes a felperesek javára ügyvédi munkadíjat 60.325 - 60.325 forint összegben köteles fizetni az említett jogszabályok alapján.

Pécs, 2013. november 21.

dr. Döme Attila s.k. a tanács elnöke, dr. Vogyicska Petra s.k. előadó bíró, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. bíró